

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ
และคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้เหมาะสม เป็นธรรม ได้มาตรฐาน และเกิดประสิทธิภาพ ในการดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๐ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๐ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วให้มีมติหรือความเห็น ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงชอบด้วยกฎหมาย และเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ชอบด้วยกฎหมายให้มีมติเพิกถอนคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น

(๓) ถ้าการสั่งให้ออกจากราชการหรือการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ชอบด้วยกฎหมายสารบัญญัติ ให้อธิการบดี สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการตามเดิม และในกรณีที่อุทธรณ์ใด เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้อธิการบดีพิจารณาลงโทษในความผิดวินัยไม่ร้ายแรงนั้น

(ข) ถ้าการสั่งลงโทษนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายวิธีสบัญญัติ ให้อธิการบดีที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ดำเนินกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายให้ครบถ้วน เมื่อดำเนินการครบถ้วนแล้ว หากอธิการบดียังคงยืนยันคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวก็ให้อธิการบดีที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงยืนยันคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น หากอธิการบดีมีความเห็นอย่างอื่นก็ให้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งเดิมและอาจมีคำสั่งใหม่ตามรูปคดี

(๓) ถ้าเห็นว่าโทษที่ผู้อุทธรณ์ได้รับโทษไม่เหมาะสมกับความผิด ให้อธิการบดีสั่งลงโทษตามมติ ก.อ.ม.”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๑ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๑ ความเห็นของ ก.อ.ม. อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคุณวุฒิในอุทธรณ์
- (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์
- (๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย
- (๖) ความเห็นแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล
- (๗) สรุปความเห็นที่กำหนดให้คุณวุฒิปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป
- (๘) แจ้งสิทธิฟ้องต่อศาลปกครอง

ความเห็นของ ก.อ.ม. ตามวรรคหนึ่ง ต้องลงลายมือชื่อของประธาน ก.อ.ม.

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๔ เมื่อ ก.อ.ม. ได้มีความเห็นตามข้อ ๒๐ แล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเพื่อสั่งการ และเมื่อได้สั่งการแล้ว ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และแจ้งให้อธิการบดีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติโดยเร็ว

เมื่อสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบตามความเห็นของ ก.อ.ม. ที่ได้มีมติตามข้อ ๒๐ (๒) (ก) และ (๓) ให้อธิการบดีที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของ ก.อ.ม. จากเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และเมื่อได้ออกคำสั่งหรือปฏิบัติตามมติสภามหาวิทยาลัยดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งสภามหาวิทยาลัยทราบภายในเจ็ดวัน”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ ในกรณีอธิการบดี ที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง มีคำสั่งตามมติสภามหาวิทยาลัย ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ทั้งนี้ ให้มีสิทธิได้ค่าจ้าง สิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วย”

ข้อ ๗ ให้ประธาน ก.อ.ม. รักษาการตามข้อบังคับนี้ กรณีมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับ หรือมิได้ระบุไว้ในข้อบังคับ ให้ ก.อ.ม. มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(รองศาสตราจารย์สมเจตน์ ภูศรี)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับ ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ และการพิจารณาตำแหน่งวิชาการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดในการวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ เป็นของสภามหาวิทยาลัย ก.อ.ม. เป็นเพียงคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาเท่านั้น ดังนั้น คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) จึงไม่สามารถออกคำวินิจฉัยได้ จึงสมควรปรับปรุงข้อบังคับ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้เหมาะสม เป็นธรรม ได้มาตรฐาน และเกิดประสิทธิภาพในการดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราข้อบังคับนี้